

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานเกษตรจังหวัดลำปาง กลุ่มอารักขาพืช โทร. ๐-๕๔๘๒-๖๙๘

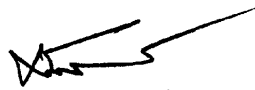
ที่ ลป ๐๐๐๙๕/ก ๑๑๕ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง การงดเว้นการเผาโดยเด็ดขาดในพื้นที่จังหวัดลำปาง

เรียน เกษตรอำเภอ ทุกอำเภอ

สำนักงานเกษตรจังหวัดลำปาง ขอส่งสำเนาประกาศจังหวัดลำปาง เรื่อง การงดเว้นการเผา โดยเด็ดขาดในพื้นที่จังหวัดลำปาง ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่า และหมอกควันของจังหวัดลำปาง ประจำปี ๒๕๖๔ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จึงให้เกษตรอำเภอแจ้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและเกษตรกรทราบตามประกาศจังหวัดลำปางโดยเคร่งครัด รายละเอียดแนบมาพร้อมหนังสือนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

(นายสมมาตร สยมภาค)
เกษตรจังหวัดลำปาง

ประกาศจังหวัดลำปาง

เรื่อง การงดเว้นการเผาโดยเด็ดขาดในพื้นที่จังหวัดลำปาง

ด้วยปรากฏว่าในช่วงฤดูแล้งของทุกปีมักเกิดไฟป่าขึ้นเป็นประจำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเขตพื้นที่ป่าอนุรักษ์ และเขตป่าสงวนแห่งชาติ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า ทั้งยังเป็นสาเหตุทำให้เกิดปัญหาหมอกควันไฟป่าปกคลุมพื้นที่ โดยมีค่าปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็ก $PM_{2.5}$ เกินค่ามาตรฐาน ๕๐ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร และ PM_{10} เกินค่ามาตรฐาน ๑๒๐ ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนเมษายน ของทุกปี ซึ่งเป็นอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม การคมนาคม และการท่องเที่ยว ทำให้รัฐต้องสูญเสียรายได้ และสูญเสียงบประมาณ ในการระดมกำลังเจ้าหน้าที่ อุปกรณ์ และยานพาหนะ ในการดับไฟป่าเป็นจำนวนมาก สาเหตุของการเกิดไฟป่าที่สำคัญประการหนึ่งเกิดจากการเผากำจัดวัชพืชทางการเกษตร เพื่อเตรียมพื้นที่เพาะปลูกของเกษตรกรที่อยู่ใกล้พื้นที่ป่า โดยไม่มีการควบคุม ทำให้เกิดไฟไหม้ลุกลามเข้าไปในพื้นที่ป่ากลายเป็นไฟป่า

จังหวัดลำปาง พิจารณาแล้ว เห็นว่าเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดไฟป่า รวมถึงให้ราษฎรได้มีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาไฟป่าและหมอกควันของจังหวัดลำปาง จึงอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกาศกำหนดให้ทั้ง ๑๓ อำเภอ ของจังหวัดลำปาง งดเว้นการเผาป่า เผาวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร เผาขยะ และเผาวัชพืชข้างทาง เผาในพื้นที่โล่งแจ้งทุกกรณี ในพื้นที่จังหวัดลำปาง ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๖๔ โดยเด็ดขาด ผู้ใดฝ่าฝืนมีความผิดตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗/ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔

(นายณรงค์ศักดิ์ โอสถธนากร)
ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง

เอกสารแนบท้ายประกาศจังหวัดลำปาง ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔
เรื่อง การงดเว้นการเผาโดยเด็ดขาดในพื้นที่จังหวัดลำปาง

๑. พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

ความผิดตาม มาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	บทกำหนดโทษ	
		มาตรา	อัตราโทษ
มาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง	ห้ามมิให้ผู้ใดก่อสร้าง แผ้วถาง หรือ เผาป่า หรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการทำลายป่า หรือเข้ายึดถือหรือครอบครองป่า เพื่อตนเองหรือผู้อื่น เว้นแต่จะกระทำภายในขอบเขตที่ได้จำแนกไว้เป็นประเภท เกษตรกรรม และรัฐมนตรีได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาหรือโดยได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่	มาตรา ๗๒ ตรี วรรคหนึ่ง และ วรรคสอง	ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีความผิดตามมาตรา ๕๔ นี้ ถ้าได้กระทำเป็นเนื้อที่เกินยี่สิบห้าไร่ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท

๒. พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗

ความผิดตาม มาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	บทกำหนดโทษ	
		มาตรา	อัตราโทษ
มาตรา ๑๔	ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ห้ามมิให้บุคคลใด ยึดถือครอบครองประโยชน์หรืออยู่อาศัย ในที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า ทำไม้ เก็บหาของป่า หรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการเสื่อมเสียแก่สภาพป่าสงวนแห่งชาติ เว้นแต่ (๑) ทำไม้หรือเก็บหาของป่าตามมาตรา ๑๕ เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัยตามมาตรา ๑๖ มาตรา ๑๖ ทวิ หรือมาตรา ๑๖ ตรี กระทำการตามมาตรา ๑๗ ใช้ประโยชน์ตามมาตรา ๑๘ หรือกระทำการตามมาตรา ๑๙ หรือมาตรา ๒๐ (๒) ทำไม้หวงห้ามหรือเก็บหาของป่าหวงห้ามตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้	มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง และวรรค สอง	ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท ในกรณีความผิดตามมาตรา ๑๔ นี้ ถ้าได้กระทำเป็นเนื้อที่เกินยี่สิบห้าไร่ หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่(๑) ไม้สัก ไม้ยาง ไม้สนเขา หรือไม้หวงห้ามประเภท ข. ตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ หรือ(๒) ไม้อื่นที่เป็นต้นหรือเป็นท่อน อย่างไม่อย่างหนึ่งหรือทั้งสองอย่างรวมกันเกินยี่สิบต้นหรือท่อนหรือรวมปริมาตรไม่เกินสี่ลูกบาศก์เมตร หรือ(๓) ต้นน้ำลำธาร หรือ(๔) พื้นที่ชายฝั่งผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสองล้านบาท

๓. พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒

ความผิดตาม มาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	บทกำหนดโทษ	
		มาตรา	อัตราโทษ
มาตรา ๑๙	<p>ภายในอุทยานแห่งชาติ ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ยึดถือหรือครอบครองที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้เสื่อมสภาพหรือเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ไปจากเดิม</p> <p>(๒) เก็บหา นำออกไป กระทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพซึ่งไม้ ดิน หิน กรวด ทราย แร่ ปิโตรเลียม หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น หรือกระทำการอื่นใด อันส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศความหลากหลายทางชีวภาพ และทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>(๓) ล่อหรือนำสัตว์ป่าออกไปหรือกระทำให้เป็นอันตรายแก่สัตว์ป่าด้วยประการใด ๆ</p> <p>(๔) เปลี่ยนแปลงทางน้ำหรือทำให้น้ำในลำน้ำ ลำห้วย หนอง บึง ทะเลสาบ ท่วมท้น เหือดแห้ง เน่าเสีย หรือเป็นพิษ</p> <p>(๕) ปิดกั้นหรือทำให้เกิดขวางแก่ทางน้ำหรือทางบก</p> <p>(๖) เข้าไปดำเนินกิจการใด ๆ เพื่อหาผลประโยชน์</p> <p>(๗) นำเครื่องมือสำหรับล่าสัตว์หรือจับสัตว์ หรืออาวุธใด ๆ เข้าไป</p> <p>(๘) ยิงปืน ทำให้เกิดระเบิด หรือจุดดอกไม้เพลิง</p> <p>(๙) ทิ้งสิ่งที่เป็นเชื้อเพลิงซึ่งอาจทำให้เกิดเพลิงไหม้</p> <p>(๑๐) กระทำให้หลักเขตหรือเครื่องหมายแสดงแนวเขต ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีตามพระราชบัญญัตินี้ เคลื่อนที่ ลบเลือน เสียหาย สูญหาย หรือไร้ประโยชน์</p>	มาตรา ๔๑	<p>ผู้ใดยึดถือหรือครอบครองที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า หรือกระทำการด้วยประการใด ๆ ให้เสื่อมสภาพหรือเปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ไปจากเดิมในอุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ หรือสวนรุกขชาติ อันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๙ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงสองล้านบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>ในกรณีความผิดตามวรรคหนึ่ง ถ้าได้กระทำในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ หรือพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๒ ตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด หรือพื้นที่เปราะบางของระบบนิเวศหรือความหลากหลายทางชีวภาพ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งถึงหนึ่ง</p>

๔. พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒

ความผิดตาม มาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	บทกำหนดโทษ	
		มาตรา	อัตราโทษ
มาตรา ๕๕ (๒)	ภายในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า ห้ามมิให้ ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (๒) ยึดถือครอบครองที่ดิน ก่อสร้าง แผ้ว ถาง เผาป่า หรือทำด้วยประการใดให้ เสื่อมสภาพ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพ ธรรมชาติเดิม	มาตรา ๙๙	ผู้ใดยึดถือครอบครองที่ดิน ก่อสร้าง แผ้วถาง เผาป่า หรือกระทำการด้วยประการใด ๆ ให้เสื่อมสภาพ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพธรรมชาติไปจากเดิม ในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอันเป็นการฝ่าฝืน มาตรา ๕๕ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปี ถึงยี่สิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่แสนบาทถึงสองล้าน บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีความผิดตามวรรคหนึ่ง ถ้าได้กระทำ ในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ หรือลุ่มน้ำชั้นที่ ๒ ตามที่ คณะรัฐมนตรีกำหนด หรือพื้นที่เปราะบางของ ระบบนิเวศหรือความหลากหลายทางชีวภาพ ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษหนักกว่าโทษที่กฎหมาย บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่งถึงหนึ่ง
มาตรา ๖๗ วรรคหนึ่ง	เมื่อได้มีประกาศของรัฐมนตรีกำหนดเขต ห้ามล่าสัตว์ป่าชนิดหรือประเภทใดแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้ (๑) ล่าสัตว์ป่าชนิดหรือประเภทนั้น หรือเก็บหรือทำอันตรายแก่รังของสัตว์ป่า นั้น ๆ (๒) ตัด โคน แผ้วถาง เผา ทำลาย ต้นไม้ หรือพฤษชาติอื่น ๆ	มาตรา ๑๐๓	ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๖๗ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินเจ็ดแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีที่การฝ่าฝืนมาตรา ๖๗ (๒) เป็นการ กระทำแก่ทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถเกิดใหม่ ทดแทนได้ตามฤดูกาลและมีมูลค่ารวมกันไม่เกิน สองพันบาท ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ห้าพันบาท

๕. พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ความผิดตาม มาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	บทกำหนดโทษ	
		มาตรา	อัตราโทษ
มาตรา ๒๕ (๔)	ในกรณีที่มีเหตุอันอาจก่อให้เกิดความ เดือดร้อนแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณ ใกล้เคียงหรือผู้ที่ต้องประสบกับเหตุนั้น ดังต่อไปนี้ ให้ถือเป็นเหตุรำคาญ (๔) การกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุให้เกิด กลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สิ่งมีพิษ ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ละออง เขม่า ฝ้า หรือกรณีอื่นใด จนเป็นเหตุให้เสื่อม หรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ	มาตรา ๗๔	ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๗ วรรค หนึ่ง หรือมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม หรือฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ออกตาม มาตรา ๒๘/๑ วรรคสอง โดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัว อันสมควร หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของ เจ้าพนักงานท้องถิ่นตามมาตรา ๒๓ มาตรา ๒๗ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๘ วรรคสอง ต้องระวาง โทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกิน สองหมื่นห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความผิดตาม มาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	บทกำหนดโทษ	
		มาตรา	อัตราโทษ
มาตรา ๒๖	<p>ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจห้ามผู้หนึ่งผู้ใดมิให้ก่อเหตุรำคาญในที่หรือทางสาธารณะหรือสถานที่เอกชน รวมทั้งการระงับเหตุรำคาญด้วยตลอดทั้งการดูแล ปรับปรุง บำรุงรักษา บรรดาดถนน ทางบก ทางน้ำ รางระบายน้ำ คู คลอง และสถานที่ต่าง ๆ ในเขตของตน ให้ปราศจากเหตุรำคาญ ในการนี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือเพื่อระงับ กำจัดและควบคุมเหตุรำคาญต่าง ๆ ได้</p>		
มาตรา ๒๗	<p>ในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในที่หรือทางสาธารณะให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้บุคคลซึ่งเป็นต้นเหตุหรือเกี่ยวข้องกับ การก่อหรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญนั้น ระงับหรือป้องกันเหตุรำคาญภายในเวลาอันสมควรตามที่ระบุไว้ในคำสั่ง และถ้าเห็นสมควรจะให้กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับหรือป้องกันเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกันมิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีกในอนาคต ให้ระบุไว้ในคำสั่งได้ ในกรณีที่ปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าไม่มีการปฏิบัติตาม คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่ง และเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นอาจเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นระงับเหตุรำคาญนั้น และอาจจัดการตามความจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญนั้นขึ้นอีก โดยบุคคลซึ่งเป็นเหตุหรือเกี่ยวข้องกับ การก่อหรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการจัดการนั้น</p>		

ความผิดตาม มาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	บทกำหนดโทษ	
		มาตรา	อัตราโทษ
มาตรา ๒๘	<p>ในกรณีที่มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในสถานที่ เอกชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจ ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของหรือ ผู้ครอบครองสถานที่นั้นระงับเหตุรำคาญ ภายในเวลาอันสมควรตามระบุไว้ใน คำสั่ง และถ้าเห็นว่าสมควรจะให้ กระทำโดยวิธีใดเพื่อระงับเหตุรำคาญนั้น หรือสมควรกำหนดวิธีการเพื่อป้องกัน มิให้มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นในอนาคต ให้ ระบุไว้ในคำสั่งได้ในกรณีที่ไม่มีการ ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามวรรคหนึ่งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมี อำนาจระงับเหตุรำคาญนั้นและอาจ จัดการตามความจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้ มีเหตุรำคาญเกิดขึ้นอีก และถ้าเหตุ รำคาญเกิดขึ้นอีกจากการกระทำ การ ละเลย หรือการยินยอมของเจ้าของหรือ ผู้ครอบครองสถานที่นั้น เจ้าของหรือ ผู้ครอบครองสถานที่ดังกล่าวต้องเป็น ผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับงานนั้น</p> <p>ในกรณีที่ปรากฏแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ว่าเหตุรำคาญที่เกิดขึ้นในสถานที่เอกชน อาจเกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะออกคำสั่ง เป็นหนังสือห้ามมิให้เจ้าของหรือ ผู้ครอบครองใช้หรือยินยอมให้บุคคลใด ใช้สถานที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วน จนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่พนักงาน ท้องถิ่นว่าได้มีการระงับเหตุรำคาญนั้น แล้วก็ได้</p>		

๖. ประมวลกฎหมายอาญา

ความผิดตาม มาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๒๑๗	ผู้ใดวางเพลิงเผาทรัพย์สินของผู้อื่น	ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงเจ็ดปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท
มาตรา ๒๑๘	ผู้ใดวางเพลิงเผาทรัพย์สินดังต่อไปนี้ (๓) โรงมหรสพหรือสถานที่ประชุม (๔) โรงเรือนอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เป็นสาธารณสถาน หรือเป็นที่สำหรับประกอบพิธีกรรมตามศาสนา	ต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี
มาตรา ๒๑๙	ผู้ใดตระเตรียมเพื่อกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรา ๒๑๗ หรือมาตรา ๒๑๘	ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับพยายามกระทำความผิดนั้น ๆ
มาตรา ๒๒๐	ผู้ใดกระทำให้เกิดเพลิงไหม้แก่วัตถุใด ๆ แม้เป็นของตนเองจนน่าจะเป็นอันตรายแก่บุคคลอื่นหรือทรัพย์สินของผู้อื่น	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท
มาตรา ๒๒๔	ถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวในมาตรา ๒๑๗ มาตรา ๒๑๘ มาตรา ๒๒๑ หรือมาตรา ๒๒๒ เป็นเหตุให้บุคคลอื่นถึงแก่ความตาย ถ้าเป็นเหตุให้บุคคลอื่นรับอันตรายสาหัส	ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี
มาตรา ๒๒๕	ผู้ใดกระทำให้เกิดเพลิงไหม้โดยประมาท และเป็นเหตุให้ทรัพย์สินของผู้อื่นเสียหาย หรือการกระทำโดยประมาทนั้นน่าจะเป็นอันตรายแก่ชีวิตบุคคลอื่น	ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

๗. พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒

ความผิดตาม มาตรา	ข้อหาหรือฐานความผิด	บทกำหนดโทษ	
		มาตรา	อัตราโทษ
มาตรา ๑๓๐	ห้ามมิให้ผู้ใดเผาหรือกระทำด้วยประการใด ๆ ภายในระยะห้าร้อยเมตรจากทางเดินรถ เป็นเหตุให้เกิดควันหรือสิ่งอื่นใดในลักษณะที่อาจทำให้ไม่ปลอดภัยแก่การจราจรในทางเดินรถนั้น	มาตรา ๑๕๒	ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓๐ หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกำหนดตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง หรือมาตรา ๙๖ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท